

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/13508 van de rechtbank 's-Gravenhage
van 16 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 maart 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 juli 2007, verzonden op 17 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

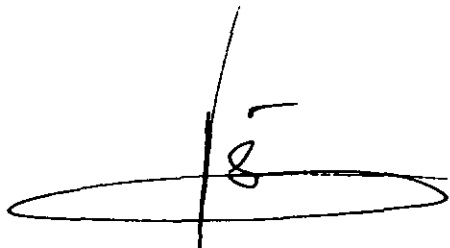
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 november 2007

91-534.

Verzonden: 6 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Verzoekschrift / beroepschrift

Aan het Centraal Inscriptiebureau Vreemdelingenzaken
Faxnummer: (023) 512 66 01

Aankruisen wat van
bepaling is.

- ☐ Verzoek om een voorlopige voorziening
☒ Beroepschrift

- ☒ Asiel ☐ Regulier
☐ Regulier, asielprocedure
(AMV, sluittoezicht, lijdeverloop)
☐ Schengen/Dublin
☐ WAV ☐ COA

1. Ten behoeve van de vreemdeling(en)

Naam

Voornamen

Geboortedatum

Nationaliteit

Woon- of verblijfplaats

Zijn reeds samenhangende
procedures aangehangen☒ Nee☐ Ja, onder AWR-nummer

Indien een vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd:

Plaats van tenuitvoerlegging

Hun persoons en de relatie
met de eerste vreemdeling

Indien het meerdere personen betreft:

2. Gemachtigde

Naam

Mr Tamer

Plaats van vestiging

Den Haag

Correspondentie adres

Eksterhof 47, 2486 HT

3. Verzoek om voorlopige voorziening

Het verzoek strekt ertoe

nvt

Indien verzoek zeer spoedig
aankomende is, Name motiveren

geen spoedeisend belang, betrokkene heeft opvang toegewezen. Nm militaire verplichtingen
in het buitenland is ondergetekende vanaf 28/03/06 tot en met 7 mei a.s. afwezig.

4. Omachrijving bestreden besluit

Datum besluit in primo

Niet tijdig genomen besluit

Besluit is gegeven door IND-
directie dan wel de Korpachef

Dagtekening besluit(en)

10/03/2006

Datum beslissing
op bezwaar

IND-nummer(s)

0109.19.8005

V-nummer(s)

Verzenddatum
besluit(en)

10/03/2006

Invoeren van deze rubriek kan achterwege
blijven als het voortbord van het bestreden
besluit gelijktijdig met dit formulier wordt
ingezonden.

5. Dagtekening en ondertekening

Handtekening

Datum 15 maart 2006

LAVK 6/2004

II

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSpraak
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 06/13508 BEPTDN

Inzake : , eiser, V-nummer , woonplaats
kiezende ten kantore van zijn gemachtigde, mr. Y. Tamer,
advocaat te 's-Gravenhage,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde mr. J.P. van den Bos, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiser heeft gesteld dat hij is geboren op en dat hij de Iraanse nationaliteit bezit. Hij verblijft als vreemdeling in Nederland. Op 6 maart 2006 heeft hij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Verweerder heeft eiser op 9 maart 2006 schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Eiser is in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze op het voornemen tot afwijzing van zijn asielaanvraag schriftelijk naar voren te brengen. Eiser heeft van deze gelegenheid geen gebruik gemaakt. Bij besluit van 10 maart 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen.

2. Bij schrijven van 15 maart 2006 heeft eiser tegen dit besluit een beroepschrift ingediend bij de rechtbank.

3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

4. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 11 juni 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig H. Azizzada, tolk.

II. OVERWEGINGEN

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2. Eiser heeft op 19 september 2001 een eerste aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Het beroep tegen de afwijzing daarvan is door deze rechtbank, zittinghoudende te Den Haag, ongegrond verklaard bij uitspraak van 5 november 2002 (AWB 02/14697 VRWET).

Reg. Nr. AWB 06/13508 BEPTDN

2

Op 22 januari 2004 heeft eiser wederom een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiël gedaan. Verweerder heeft bij besluit van 24 januari 2004 de aanvraag van eiser afgewezen. Het tegen dit besluit gerichte beroepsschrift is bij brief van 29 januari 2004 ingetrokken, zodat ook dit besluit onherroepelijk is geworden.

Eiser heeft ter onderbouwing van zijn in het huidige geding aan de orde zijnde aanvraag om een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd van 6 maart 2006 een aantal stukken overgelegd.

Daaronder bevinden zich brieven van mr. Schijvenaars van 27 november 2002 en 12 mei 2003, een kopie van huwelijksakte en een kopie van het paspoort van zijn echtgenote. Verder brieven van mr. Hoogendoorn van 28 april 2004 en mr. Tamer van 1 maart 2006, de (vertaling van de) brief van 11 april 2004 van dr. Mahmud Ali Cheregani, twee foto's, de videoband en de CD-R. Met name de laatste stukken tonen volgens eiser aan dat hij lid was van de Aydlar partij en dat hij derhalve bij terugkeer naar zijn land van herkomst gevaar loopt om opgepakt te worden.

Eiser heeft voorts aangevoerd dat bij hem sprake is van een chronisch post-traumatisch stress syndroom (PTSS) met depressieve kenmerken en suïcidale neigingen. Eiser ondergaat hiervoor een behandeling bij het Riagg. Voorwaarde voor het slagen van die behandeling is een stabiele en veilige omgeving. Nederland is daarvoor het meest aangewezen land.

Aan zijn onderhavige aanvraag heeft eiser tevens ten grondslag gelegd dat hij bij uitzetting risico loopt op schending van artikel 3 EVRM, omdat het ontbreken van medische behandeling in Iran bij terugkeer naar dat land zal leiden tot ernstige geestelijke schade en gevaar voor zelfdoding.

Eiser heeft gedurende de beroepsprocedure een beroep gedaan op de EU Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 (de Definitierichtlijn).

Hij heeft dienaangaande onder meer aangevoerd dat het geen herhaalde aanvraag betreft omdat er sprake is van nieuw recht.

3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen met toepassing van artikel 4:6 Awb onder verwijzing naar de eerdere rechtens onaantastbare afwijzende beschikking.

4. Ingevolge artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden, indien na een afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, die bij de vorige beschikking niet bekend waren en die van zodanige aard zijn dat zij tot een andere beschikking aanleiding kunnen geven. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag om een vergunning, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die een rechtsgrond voor verlening vormen.

5. De rechtbank is met verweerder van oordeel dat de door eiser bij de onderhavige aanvraag ingebrachte stukken niet kunnen worden aangemerkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb. De rechtbank overweegt daartoe het volgende.

De overgelegde brieven van mr. Schijvenaars van 27 november 2002 en 12 mei 2003 en de brief van mr. Hoogendoorn van 28 april 2004 hebben betrekking op de

Reg. Nr. AWB 06/13508 BEPTDN

3

eerdere procedure van eiser, zodat er geen sprake is van nova in de zin van artikel 4:6 Awb. De kopie van de huwelijksakte is al in een eerdere procedure overgelegd. De door eiser overgelegde kopie van het paspoort van zijn echtgenote kan evenmin als novum worden aangemerkt. Het betreft een immers een kopie, zodat de authenticiteit ervan niet kan worden vastgesteld.

Met betrekking tot de brief van dr. Mahmud Ali Cheregani van 11 april 2004, de twee foto's, de videoband en de CD-R die betrekking zouden hebben op zijn lidmaatschap van de Aydlar partij, heeft verweerder terecht overwogen dat eiser zijn lidmaatschap van die partij en zijn gestelde problemen reeds eerder naar voren heeft gebracht, en dat deze feiten en omstandigheden door de rechtbank zijn meegewogen en beoordeeld bij de uitspraak van 5 november 2002. Voorts bevatten de videoband en de CD-R volgens verweerder en onweersproken door eiser slechts algemene informatie over Iran.

6. Ten aanzien van de verklaringen die eiser heeft afgelegd omtrent zijn medische situatie overweegt de rechtbank het volgende.

Verweerder heeft op goede gronden overwogen dat het feit dat eiser in Nederland een medische behandeling ondergaat geen reden is om de beoordeling van destijds ter herzien. Eiser heeft niet middels het overleggen van medische stukken aannemelijk gemaakt dat er een causaal verband is tussen zijn huidige medische situatie en de destijds door hem gestelde reden en aanleiding van vertrek uit zijn land van herkomst.

Met betrekking tot het beroep van eiser in verband met zijn medische situatie op artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) wordt overwogen dat niet is gebleken van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten of omstandigheden, als bedoeld in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) van 26 mei 2003, nr. 200301261/1 (JV 2003, 321), in verband waarmee zou kunnen worden geoordeeld dat de procedureregels neergelegd in artikel 4:6 Awb niet aan eiser mag worden tegengeworpen.

Dat zou blijken uit de jurisprudentie van het Europees Hof inzake de Rechten van de Mens (EHRM) eerst anders zijn indien er sprake zou zijn van een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte en geen medische voorzieningen en sociale opvang in het land van herkomst aanwezig zijn en de vreemdeling in grote mate afhankelijk is van voorzieningen en opvang die hij in het uitzettende land al geruime tijd ontvangt. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat er dergelijke zeer uitzonderlijke omstandigheden in zijn geval aanwezig zijn. Blijkens het medisch advies van dr. J.R. Poelman van 8 maart 2006 is in verband met de PTSS weliswaar psychiatrische behandeling noodzakelijk, doch is er geen sprake van een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte. Overigens heeft eiser niet onderbouwd dat het hem in Iran zal ontbreken aan medische behandeling.

7. Eiser heeft in de beroepsprocedure nog een beroep gedaan op Richtlijn 2004/83/EG van de Europese Raad van 29 april 2004 (de Definitierichtlijn).

Volgens vaste jurisprudentie (zie onder meer rechtsoverwegingen 66 en 67 van de uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 5 februari 2004, zaak C-157/02) dienen lidstaten tot wie een richtlijn is gericht zich gedurende de bij die richtlijn vastgestelde termijn voor omzetting ervan in nationaal recht te onthouden van maatregelen die de verwezenlijking van het door de richtlijn voorgeschreven resultaat ernstig in gevaar zouden brengen. Dit neemt echter niet weg dat de rechter in door particulieren ingestelde procedures, waarin

Reg. Nr. AWB 06/13508 BEPTDN

4

een beroep wordt gedaan op de rechtstreekse werking van een richtlijn, pas na het verstrijken van de termijn voor omzetting ervan gehouden is om eerdere nationale voorschriften die in strijd zijn met deze richtlijn, buiten toepassing te laten.

De rechtbank stelt vast dat de implementatietermijn voor de Definitierichtlijn eerst op 10 oktober 2006 is verstreken en dat het bestreden besluit dateert van 10 maart 2006, derhalve van vóór die datum. Eisers beroep op bepalingen uit de Definitierichtlijn kan derhalve reeds om die reden niet slagen.

8. Verweerder heeft gelet op het voorgaande derhalve terecht de aanvraag met toepassing van artikel 4:6 van de Awb afgewezen.

9. Het beroep is derhalve ongegrond.

10. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. T. Sleeswijk Visser - de Boer en uitgesproken in het openbaar op 16 juli 2007, in tegenwoordigheid van R.A.A. Strietman, griffier.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op:

17 JUL 2007

voor copie conform
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

Mr. Y. Tamer
advocaat & procureur

Vuursteen 14
2496 RZ Den Haag
Tel.: 070 380 5638
Mob.: 0653 725 979
Fax: 070 303 0653
Email: y.tamer@tiscali.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
14 AUG 2007	
SAKNR.	
AN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

3783-A

Aan Raad van Staate
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Datum: Den Haag, 14 augustus 2007
Uw kenmerk: Inzake :
Ons kenmerk: Just. Nummers:

HET HOGER BEROEPSCHRIFT

van Iraanse nationaliteit, thans verblijvende Den Haag te dezer zake woonplaats kiezende te Den Haag aan de Vuursteen nr. 14, ten kantore van de advocaat en procureur Mr Y. Tamer die ten deze voor hem occupeert en door hem hiertoe bepaaldelijk is gevolmachtigd dit hoger beroepschrift en verzoek om voorlopige voorziening in te dienen;

Dat ondergetekende kennis heeft genomen van de uitspraak van de rechtbank d.d. 17 juli 2007 .

Dat appellant zich niet met deze uitspraak kan verenigen en hiertegen in beroep komt bij Raad van Staate Afdeling Bestuursrechtspraak op basis van de volgende grieven.;

Appellant heeft in deze zaak bij de herhaalde asielaanvraag documenten overgelegd over die zijn asierelaas ondersteunen. Volgens appellant zijn deze documenten nova in de zin van artikel 4:6 Awb, omdat het belang van deze documenten voor de beoordeling van de asielrelazen niet op voorhand kan worden uitgesloten.

Bij de beantwoording van de vraag of op voorhand is uitgesloten dat nova kunnen afdoen aan het eerdere besluit of de overwegingen waarop dat rust, behoort verweerder alle gronden van artikel 29 Vw moeten langslopen. Voor iedere grond kan immers andere informatie van belang of relevant zijn. Verweerder heeft de herhaalde asielaanvraag afgewezen onder verwijzing naar de vorige beschikking. Aldus is verweerder ten onrechte aan voorbij gegaan dat appellant aan zijn herhaalde aanvraag omstandigheden ten grondslag heeft gelegd die, los van de individuele situatie waarin hij zich bevindt, in het licht van de algehele situatie in het land van herkomst moeten worden beoordeeld. Daarbij gaat het er niet om of de verklaringen van appellant die de inhoud van zijn asielrelaas betreffen geloofwaardig

Openbaarvervoer:

U kunt Vuursteen nr. 14 met tram 15 richting Noorderdorp bereiken. Halte Plesmanlaan uitstappen. Tram 15 gaat vanaf Den Haag Centraal Station via Station Hollands Spoor rechtstreeks naar het winkelcentrum Ypenburg. Verder is er bovendien bus 33, lijn 62, lijn 60.

Ieder aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald

zijn, maar om de vraag of hij behoort tot een categorie van personen die op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 voor verlening van een verblijfsvergunning asiel in aanmerking komen en of, gelet daarop, voor verweerder aanleiding bestaat om van zijn eerdere besluit terug te komen.

Appellant betoogt dat een strikte toepassing van artikel 4:6 Awb in het onderhavige geval strijd oplevert met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Appellant concludeert dat bij terugkeer naar Iran wel degelijk en reëel risico te lopen om te worden blootgesteld aan behandeling welke bij artikel 3 van het EVRM is verboden.

Appellant betoogt dat wanneer een asielzoeker bij een nieuwe aanvraag dus geen nova aanvoert, maar wel aannemelijk maakt vluchteling te zijn of een risico te lopen van een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM, dan wordt deze aanvraag volgens beleid van minister niet onder verwijzing naar de eerdere aanvraag afgewezen.

Zowel de rechtbank als verweerder heeft ten onrechte PTTS niet als novum ex art. 4:6 Awb aangemerkt, omdat de gestelde PTTS alleen leidt tot een vba indien er verband is met de redenen van vertrek uit het land van herkomst. Appellant betoogt dat hij aan de herhaalde aanvraag ten grondslag heeft gelegd dat hij bij uitzetting risico loopt op schending van art. 3 EVRM, omdat het ontbreken in Iran van medische behandeling bij terugkeer naar dat land zal leiden tot ernstige geestelijke schade en gevaar van zelfdoding. Blijkens de uitspraken van het EHRM van 2 mei 1997 (---, RV 1997/70) en 6 februari 2001 (---, JV 2001/103) kan uitzetting in verband met de medische toestand leiden tot schending van art. 3 EVRM.

Appellant heeft naar voren gebracht dat hij nachtmerries en herbelevingen naar aanleiding van traumatische ervaringen in Iran heeft. Voor een goed herstel van appellant is volgens psychiater therapie nodig. Noodzakelijke voorwaarde voor het slagen daarvan is een stabiele en veilige omgeving. Het is dan ook aannemelijk dat niet Iran maar Nederland meest aangewezen land is om betrokkene medisch te behandelen. De stelling van de rechtbank dat appellant door overleggen van medische stukken causaal verband tussen zijn huidige medische situatie en destijds door hem gestelde reden en aanleiding van vertrek uit land van herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt is niet juist. Immers blijkt uit door appellant overgelegde medische rapporten dat hij leidt aan nachtmerries en herbelevingen naar aanleiding van traumatische ervaringen in Iran.

De rechtbank heeft ten onrechte van de door appellant op 10 maart 2006 ingediende zienswijze geen kennis genomen. Daarnaast heeft de rechtbank ten onrechte bij haar oordeel rapportage van Riagg niet betrokken. Uit rapport van Riagg blijkt dat appellant hier te lande wordt behandeld en voor de behandeling een stabiele en veilige omgeving noodzakelijk is. Op grond van berichtgeving van Riagg heeft dr J.R. Poelman op 8 maart 2006 op AC Ter Apel in zijn medische rapport naar voren gebracht dat psychiatrische behandeling noodzakelijk is. Naar aanleiding van medische rapportages waarin melding wordt gemaakt van suïcidale neigingen heeft verweerder aan appellant uitstel van vertrek verleend. Nu uitstel van vertrek in verband met medische behandeling is verleend is het beroep op artikel 3 EVRM niet voldoende onderbouwd.

Nergens uit het bestreden besluit blijkt dat de rechtbank bij beoordeling van artikel 3 EVRM met verleende uitstel van vertrek rekening kennis heeft genomen en dit bij haar besluitvorming heeft betrokken. Het bestreden besluit mist dan ook een zorgvuldige motivering.

REDENEN DAN OOK WAAROM appellant zich wendt tot de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken met het eerbiedig verzoek de uitspraken waarvan hoger beroep te vernietigen

Gemachtigde - Advocaat

Y. Tamer

